

กระบวนการดัดแปลงตัวละครเวทีเรื่อง “ แผนสังหาร ” (Towards Zero)

The process of modification the character of Phaensangharn

อภิสร่า ยูทธโรจน์

Apisara Yuttharot

สาขาวิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Department of Theatre Arts, Faculty of Fine and Applied Arts Suan Sunandha Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการดัดแปลงตัวละครเวที เนื่องในโครงการศิลปนิพนธ์ประจำปี พ.ศ. 2562 เรื่อง แผนสังหาร ประพันธ์โดย อกาธา คริสตี้ (Agatha Christie) เป็นบทละครเวทีที่ดัดแปลงมาจากนวนิยายแนวอาชญากรรม ในปี ค.ศ. 1956 โดยเจอร์ลด์ เวอร์เนอร์ (Gerald Verner) และดัดแปลงเป็นบทละครเวทีภาษาไทย โดย ภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์ งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยประกอบด้วยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทั้งแบบต้นฉบับและแบบแปลเป็นภาษาไทย วิเคราะห์เทคนิคและวิธีการที่ใช้ในการดัดแปลงนวนิยายเป็นบทละครเวที สัมภาษณ์ผู้แปลบทละครเวทีเรื่อง แผนสังหาร ผลการวิจัยพบว่า เจอร์ลด์ เวอร์เนอร์ ผู้ดัดแปลงนวนิยายเป็นบทละครเวที เรื่อง Towards Zero คำนึงถึงเงื่อนไขและศิลปะของการนำเสนอละครเวทีซึ่งแตกต่างจากนวนิยาย นำไปสู่การดัดแปลงรายละเอียดแทบทุกองค์ประกอบของเรื่องในนวนิยาย โดยเฉพาะการดัดแปลงตัวละครให้มีจำนวนเหมาะสมกับการแสดง โดยยังรักษาแก่นเรื่องจากต้นฉบับเดิมไว้ ไม่เปลี่ยนแปลงและพบว่า ภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์ ผู้ดัดแปลงบทละครเวทีเรื่อง แผนสังหาร เป็นภาษาไทยได้ดัดแปลงเพศสภาพของตัวละครให้มีความเหมาะสมกับผู้สอบบนนักแสดง ผลการวิจัยสามารถเป็นแนวทางให้ผู้สนใจสร้างสรรค์การดัดแปลงตัวละครเวทีใช้เป็นแนวทางและสามารถเป็นกรณีศึกษาในการดัดแปลงตัวละครเพื่อโครงการศิลปนิพนธ์ได้

คำสำคัญ : แผนสังหาร, การดัดแปลงบทละครเวที, โครงการศิลปนิพนธ์, Towards Zero, อกาธา คริสตี้

บทนำ

อากาธา คริสตี้ (1890-1976) เป็นนักเขียนหญิง ชาวอังกฤษที่สร้างชื่อในฐานะนักเขียนบทละครในปี ค.ศ. 1943 และเป็นที่รู้จักทั่วโลกจากผลงานอาชญากรรม 66 เรื่องและรวมเรื่องสั้นอีก 14 ชุด รวมยอดขายทั่วโลก กว่าพันล้านเล่ม นอกจากนี้ได้รับยกย่องให้เป็น ‘ราชินีแห่ง อาชญากรรม’ (Queen of crime) ในโลกวรรณกรรมแล้ว คริสตี้ยังถือได้ว่าเป็นราชินีแห่งอาชญากรรมบนเวทีละครด้วย อาทิ ละครเวทีเรื่อง The Mousetrap คริสตี้ได้ดัดแปลงจากเรื่องสั้นของตัวเอง ซึ่งเป็นเจ้าของสิทธิละครเวทีที่แสดงติดต่อกันยาวนานที่สุดในโลกโดยเปิดการแสดง ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1952 จนถึงปัจจุบัน รวมการแสดงกว่า 27,000 รอบ ตลอดระยะเวลา 65 ปี (ณัฐภรณ์ รัตนชัยวงศ์, 2561, น.73)

หนึ่งในเรื่องที่มีความน่าสนใจคือเรื่อง Towards Zero ถูกตีพิมพ์เป็นนวนิยายครั้งแรกในสหรัฐอเมริกาโดยสำนักพิมพ์ Dodd Mead ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1944 และในสหราชอาณาจักรโดยสำนักพิมพ์ Collins Crime Club ในเดือนกรกฎาคมของปีเดียวกัน อีกทั้งยังถูกดัดแปลงเป็นบทละครเวที ในปี ค.ศ.1956 โดยเจอร์ลัด เวอร์เนอร์ (Gerald Verner) ได้รับการจัดแสดงครั้งแรกเดือนกันยายนปี ค.ศ.1956 ที่โรงละครเซนต์เจมส์ (The St James Theatre) ฝั่งตะวันตกของลอนดอน โดย ปีเตอร์ แซนเดอร์ (Peter Saunders) เป็นผู้อำนวยการผลิต (Agathachristie, 2010)

ต่อมาในปี ค.ศ. 1995 ถูกดัดแปลงเป็นภาพยนตร์โดยเปลี่ยนชื่อเรื่องเป็น Innocent Lies ประสบความสำเร็จไม่มากนักและในปี ค.ศ. 2007 ถูกดัดแปลงเป็นภาพยนตร์ภาษาฝรั่งเศส ชื่อเรื่อง L'Heure Zéro ซึ่งแสดงโดย François Morel รับบท Commissaire Martin Bataille ปีเดียวกันนั้นทางอังกฤษได้นำนวนิยายเรื่องนี้มาดัดแปลงเป็นซีรีส์ ผลิตโดยสถานีโทรทัศน์ไอทีวี มีการเพิ่มตัวละคร Geraldine McEwan แสดงเป็น Miss Marple และในเดือนมกราคม ปี ค.ศ. 2010 ถูกดัดแปลงเป็นละครวิทยุครั้งแรก ออกอากาศแบ่งเป็นตอน ตอนละสามสิบนาที ทางช่องวิทยุบีบีซีสี่ (Agathachristie, 2010)

แรงจูงใจในการเขียนบทดัดแปลงจากวรรณกรรมสู่ละครเวทีมาจากเหตุผลสองประการ หนึ่งคือผู้ดัดแปลงอยากถ่ายทอดเรื่องราวอันน่าประทับใจที่ได้อ่านมาให้คนอื่นได้สัมผัส ทั้งนี้ เพราะละครเวทีมีความพิเศษตรงที่เป็นศิลปะการแสดงสด เรื่องราวจากวรรณกรรมจึงดูมีชีวิตและสัมผัสได้ สองคือผู้ดัดแปลงรู้สึกถึงความท้าทายในการนำ เสนอวรรณกรรมนั้นในรูปแบบละครเวทีผู้ดัดแปลงต้องหาวิธีใหม่เพื่อนำเสนอเรื่องราวผ่านรูปแบบละครเวทีที่มีความสดและมีความมีชีวิตเป็นหัวใจสำคัญ (ณัฐภรณ์ รัตนชัยวงศ์, 2561, น.74 ; Vincent Murphy, 2013, น.5)

กรณีของเจอร์ลัด เวอร์เนอร์ แรงจูงใจอาจมาจากทั้งสองเหตุผล เขาตระหนักถึงเงื่อนไขและศิลปะในการนำ เสนอละครเวทีที่แตกต่างจากวรรณกรรมอย่างมาก จึงปรับเปลี่ยนและแปลงหลายต่อหลายอย่างในวรรณกรรมเพื่อให้เหมาะสำหรับนำเสนอบนเวที (Agathachristie, 2010)

นวนิยายเรื่อง Towards Zero ได้รับความสนใจและยังเป็นที่นิยม ด้วยการดำเนินเรื่องที่มีการพลิกผันและคาดไม่ถึงอยู่ตลอด มีปมปัญหาที่น่าสนใจ รวมไปถึงความสัมพันธ์ของตัวละครที่ซับซ้อน องค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของละครเวทีคือ “ตัวละคร” นพมาศ แวหวงส์ (2550, น.11) กล่าวว่า ตัวละคร คือ บุคคลที่ผู้แต่งสมมุติขึ้นมาเพื่อให้กระทำพฤติกรรมในเรื่อง เป็นผู้ที่มี

บทบาทในเรื่องและทำให้เรื่องดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทาง ซึ่งตัวละครหลักที่เป็นผู้ดำเนินเรื่อง (protagonist) ในเรื่อง Towards Zero มีจุดหมายปลายทางที่ให้ผู้ชมอาจเกิดความรู้สึกเห็นใจ สมเพช สงสารหรือรังเกียจ เนื่องจากความสมจริงของตัวละคร ตัวละครที่สมจริง คือตัวละครที่มีหลายมิติ มีข้อดีข้อด้อย มีดีมีเลวปะปนในตัวเหมือนมนุษย์ทั่วไป ตัวละครทำหน้าที่เป็นตัวแทนคนแต่ละประเภท จึงมีลักษณะนิสัยชัดเจน (ณัฐภรณ์ รัตนชัยวงศ์, 2559, น.19) ซึ่งตัวละครในเรื่องนี้สามารถเป็นตัวแทนของคนได้หลายประเภท

เหตุผลสำคัญที่ผู้วิจัยเลือกบทละครเรื่องนี้เป็นเพราะจำนวนตัวละคร เนื่องจากผู้ที่จะสอบจบนักแสดงในโครงการศิลปนิพนธ์ ประจำปี พ.ศ. 2562 มีจำนวนถึงยี่สิบหกคน แบ่งเป็น ผู้ชายหกคน ผู้หญิงสิบเก้าคน และผู้หญิงข้ามเพศสองคน ด้วยจำนวนผู้หญิงที่มากกว่าผู้ชายจึงจำเป็นต้องเลือกเรื่องที่เหมาะสมแก่การจัดทำศิลปนิพนธ์ให้รองรับผู้สอบจบนักแสดงได้มากที่สุด นั้นเป็นเหตุผลให้ผู้วิจัยเลือกบทละครเวทีเรื่องนี้ขึ้นมาแปลเป็นภาษาไทยและดัดแปลงเพศสภาพของตัวละครจากชายให้เป็นหญิง แต่ยังคงรักษาแก่นเรื่องจากต้นฉบับเดิมไว้ไม่เปลี่ยนแปลง เพื่อเพิ่มตัวเลือกให้แก่ผู้สอบจบนักแสดงหญิงมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษากระบวนการดัดแปลงตัวละครเวทีเรื่อง “ แผนสังหาร ” (Towards Zero)

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

- 1.ศึกษาเอกสารและสื่อประกอบอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับนวนิยาย ภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ ละครวิทยุและบทละครเวทีของอากาธา คริสตี้ เรื่อง Towards Zero
- 2.ศึกษาวรรณกรรมต้นฉบับ เรื่อง Towards Zero
- 3.ศึกษานวนิยายที่ดัดแปลงจากวรรณกรรมต้นฉบับเรื่อง Towards Zero เพื่อเปรียบเทียบและวิเคราะห์เงื่อนไขของการดัดแปลง
- 4.วิเคราะห์เทคนิคและวิธีการที่ใช้ในการดัดแปลงนวนิยายเป็นบทละครเวที
- 5.สัมภาษณ์ ภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์ ผู้แปลบทละครเวทีเรื่อง แผนสังหาร
- 6.สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย

การดัดแปลงตัวละครต้องพิจารณาจากการกระทำของตัวละคร เนื่องจากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายของตัวละคร (objective) โดยเฉพาะการกระทำของตัวละครหลักที่เป็นผู้ดำเนินเรื่อง (protagonist) ตัวละครที่เข้ามาขวางหรือกระทำสวนทางกับตัวละครหลักเรียกว่า ตัวละครฝ่ายตรงข้าม (antagonist) จุดหมายของตัวละครวิเคราะห์ได้จาก ใคร ทำอะไร กับใคร ทำอย่างไร และได้รับผลอย่างไร หรือ ใคร ต้องการอะไร ทำอะไรตามความต้องการนั้นๆ และผลของการกระทำในที่สุดแล้วเป็นอย่างไร (ชุตินา มณีวัฒนา, 2550) ทั้งนี้ต้องศึกษาทัศนคติอุปนิสัยและพฤติกรรมของตัวละคร เพื่อให้การดัดแปลงตัวละครไม่ขัดกับแก่นของเรื่อง ต้นฉบับ การศึกษาอุปนิสัยตัวละครอาจวิเคราะห์จากคำพูด การกระทำ คำที่ตัวละครพูดถึงตัวเอง หรือคำที่ตัวละครอื่นพูดถึงตัวเอง เป็นต้น ศึกษาพฤติกรรมและแรงจูงใจของตัวละคร อาจวิเคราะห์จากการกระทำของตัวละครที่ส่งผลให้เกิดความขัดแย้ง และอาจทำให้ตัวละครประสบกับหายนะ แรงจูงใจจากอะไรที่ทำให้ตัวละครตัดสินใจแก้ปัญหาแบบนั้น (วนศักดิ์ ผดุงเศรษฐกิจ, 2558, น.23)

จากการศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาวรรณกรรมต้นฉบับและบทละครดัดแปลงภาษาไทย พบว่า เจอร์ลัด เวอร์เนอร์ ผู้ดัดแปลงนวนิยายเป็นบทละครเวที เรื่อง Towards Zero ดัดแปลงวรรณกรรมต้นฉบับในแทบทุกองค์ประกอบ เลือกสรรสถานการณ์ที่ผู้ชมจำเป็นต้องรู้และสถานการณ์นั้นสามารถนำมาแสดงบนเวทีได้ แต่ยังคงรักษาแก่นเรื่องตามต้นฉบับไว้ โดยเฉพาะการตัดทอนตัวละครให้น้อยลงกว่าวรรณกรรมต้นฉบับ รวมทั้งตัดรายละเอียดสำหรับองค์ประกอบที่ไม่สามารถนำมาแสดงบนเวทีได้ ไม่สามารถสื่อความหมาย ไม่สามารถสร้างอารมณ์และบรรยากาศของเรื่องตามที่ปรากฏในวรรณกรรมและพบว่าภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์ ผู้แปลบทละครเวทีเรื่อง แผนสังหาร จากบทละครเวทีดัดแปลงโดยเจอร์ลัด เวอร์เนอร์ ได้ดัดแปลงเพศสภาพของตัวละครจากผู้ชายให้เป็นผู้หญิงเพิ่มสองตัวละคร เนื่องจากเงื่อนไขและข้อจำกัดของผู้กำกับที่ต้องการให้มีตัวละครผู้หญิงเพิ่ม จากบทเดิมที่มีตัวละคร ผู้ชายเจ็ด ผู้หญิงสี่ สรุปได้ว่าคุณเด่นดัดแปลงตัวละครให้เป็น ผู้ชายห้า ผู้หญิงหก

เทคนิคและวิธีการของเจอร์ลัด เวอร์เนอร์ และ ภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์ ในการดัดแปลงตัวละครจากวรรณกรรมสู่ละครเวทีมีประเด็นสำคัญซึ่งจะขอนำเสนอตามเทคนิคและวิธีการของเจอร์ลัด เวอร์เนอร์ก่อน ตามด้วยเทคนิคและวิธีการของภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์ การยกนำเสนอที่ละบุคคลนั้น มีจุดประสงค์เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจวิธีการดัดแปลงตัวละคร

1. เทคนิคและวิธีการของเจอร์ลัด เวอร์เนอร์

ณัฐภรณ์ รัตนชัยวงศ์ (2561, น.76-77) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญในการดัดแปลงตัวละครจากวรรณกรรมสู่ละครเวทีคือเรื่องของจำนวน นักเขียนนิยายใช้ตัวละครได้อย่างอิสระ แต่งบประมาณในการสร้างละครเวทีทำให้ต้องเลือกใช้ตัวละครที่มีบทบาทคุ้มค่าแก่การจ้างนักแสดงมารับบทนั้น เงื่อนไขนี้นำไปสู่การลดจำนวนตัวละคร การตัดตัวละครที่ปรากฏในโครงเรื่องรองออกไปเป็นทางเลือกโดยอัตโนมัติ เนื่องจากโครงเรื่องรองถูกตัดทอนไปอยู่แล้ว จากการศึกษาพบว่าช่วงเปิดเรื่องเจอร์ลัด เวอร์เนอร์ ยังคงวิธีการดำเนินเรื่องตามแบบต้นฉบับ ผู้ชมจะรับรู้เรื่องตามตัวละครไปที่ละตัวละคร ภูษานที่ตัวละครอยู่ รวมทั้งบอกเป็นนัยถึงปัญหาที่ซ่อนอยู่ใต้สภาวะที่ดูปกติหรือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นต่อไป ฉากแรกๆ ของละคร เหตุการณ์ดูปกติราบรื่น บางตำราจึงเรียกช่วง

นี้ว่า State of equilibrium ซึ่งหมายถึงสภาวะสมดุล ขณะที่บางตำราเรียกช่วงนี้ว่า Introduction หรือ Exposition ซึ่งหมายถึงช่วงเปิดเรื่อง (ณัฐกรณ์ รัตนชัยวงศ์, 2559)

เจอร์ราร์ด เวอร์เนอร์ ได้ถอดตัวละครที่มีบทบาทในโครงเรื่องหลักออกด้วยเช่นกัน ในวรรณกรรมต้นฉบับเรื่อง Towards Zero นั้น ตัวละครที่เกี่ยวข้องกับโครงเรื่องหลักโดยตรงประกอบด้วย คุณหญิงเทรซิลเลียน (Lady Tressilian) เจ้าของคฤหาสน์นางนวล บรรดาแขกที่มาเยือนในขณะเกิดการฆาตกรรม คนรับใช้ส่วนตัวและตำรวจ เจอร์ราร์ด เวอร์เนอร์ ตัดตัวละครอื่นนอกจากนี้ออกทั้งหมด เช่น แองกัส แมกเวิร์ตเตอร์ (Angus Macwhirter) ชายที่กระโดดหน้าผาใกล้กับคฤหาสน์ของคุณหญิง เอเดรียน รอยด์ (Adrian Royde) พี่ชายของโทมัส อัลเลน เดรก (Allen Drake) เพื่อนของโทมัส บรรดาทนายเพื่อนของมิสเตอร์แมทธิว ทรีฟส์ (Mr. Matthew Treves) เจน บาร์เรตต์ (Jane Barrett) หัวหน้าแม่บ้านที่เจอศพคุณหญิงเป็นคนแรก หมอเลเซนบี้ (Dr. Lazenby) แมรีแบทเทิล (Mary Battle) ภรรยาของผู้กำกับการแบทเทิล ซิลเวีย แบทเทิล (Sylvia Battle) ลูกสาวของผู้กำกับการแบทเทิล สารวัตรสอบสวนคอนสแตเบิล (Inspector Constable) สิบตำรวจเอกเพงเกลลี (Constable Penggali) จำพอลล็อก (Sergeant Paullock) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม เจอร์ราร์ด เวอร์เนอร์ ได้ตัดตัวละคร 1 ตัว ที่มีบทบาทในการคลี่คลายคดีฆาตกรรมออกเช่นกัน ได้แก่ แองกัส แมกเวิร์ตเตอร์ (Angus Macwhirter) ชายผู้พยายามฆ่าตัวตายจากหน้าผาใกล้คฤหาสน์ของคุณหญิงเทรซิลเลียนและรอดชีวิตมาได้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหาอาชญากรรม จากการศึกษาพบว่า แม่แองกัส แมกเวิร์ตเตอร์จะเป็นพยานในการเปิดโปงฆาตกรรมแต่ก็มีบทบาทน้อยมากเมื่อเทียบกับตัวละครอื่น ประกอบกับเขามีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนคดีเพียงสิ่งเดียวและมีบทบาทบรรยายถึงเขาแค่ช่วงสุดท้ายของวรรณกรรมเท่านั้น ตัวละครนี้จึงถูกตัดออกได้โดยไม่มีผลกับโครงเรื่อง

เมื่อการตัดตัวละครอาศัยการพิจารณาบทบาทต่อเรื่องเป็นสำคัญ การเพิ่มตัวละครก็เช่นกัน ตัวละครในละครเวทีแนวอาชญากรรมควรมีบทบาทพิเศษต่อเรื่องซึ่งไม่เหมือนละครแนวอื่น ได้แก่ บทบาทการสืบสวนหรือการเป็นผู้ต้องสงสัย (ณัฐกรณ์ รัตนชัยวงศ์, 2561, น.77) แต่ในละคร Towards Zero ไม่ได้ทำการเพิ่มตัวละครแต่เจอร์ราร์ด เวอร์เนอร์ เพิ่มบทบาทให้กับตัวละครที่เหลืออยู่ ตัวอย่างที่ปรากฏชัดเจนในบทละคร จากบทวรรณกรรมต้นฉบับ มิสเตอร์แมทธิว ทรีฟส์ (Mr. Matthew Treves) คือทนายที่เป็นเพื่อนของคุณหญิง เขามาพักผ่อนแถวนั้นเลยถือโอกาสไปเยี่ยมเยียนคุณหญิงและเขาได้พบกับเนวิล สเตรนจ์ (Neville Strange) ฆาตกรโรคจิตในคดีฆาตกรรมเด็กโดนยิงธนู ซึ่งเขามีความเกี่ยวข้องกับคดีนี้ ถึงแม้คดีนั้นจะผ่านมา 20 ปีแล้วแต่เขาก็จำหน้าเด็กที่เป็นฆาตกรได้ดีและต่อให้ฆาตกรจะโตขึ้นเป็นยังไงเขาก็ยังคงจำได้ ข้อเท็จจริงนี้ทำให้มิสเตอร์ทรีฟส์ ถูกฆาตกรรมหลังจากกลับจากคฤหาสน์ของคุณหญิง เจอร์ราร์ด เวอร์เนอร์ นำบทบาทของแองกัส แมกเวิร์ตเตอร์มาขยายเพิ่มเติมในตัวละคร มิสเตอร์ทรีฟส์โดยบทบาทที่เพิ่มเข้ามานั้นคือเปลี่ยนให้มิสเตอร์ทรีฟส์ ไม่ถูกฆาตกรรมและให้เข้ามาพักในคฤหาสน์ของคุณหญิงแทนที่จะพักในโรงแรมบนหน้าผาฝั่งตรงข้ามคฤหาสน์ตามเดิม อยู่ในเหตุการณ์ตลอดจนถึงช่วงเวลาฆาตกรรม มีบทบาทคลี่คลายเรื่องราวช่วยตำรวจสืบความจริงเพื่อเปิดโปงฆาตกรรม เนื่องจากอาชีพของตัวละครที่เป็นทนาย ทำให้คำพูดน่าเชื่อถือเหมาะสมกับตอนจบที่จะทำการเปิดโปงความจริง ทั้งนี้ตัวละครหลักทั้งแปดตัวในเรื่องล้วนมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือการมาเยี่ยมเยียนคุณหญิงเทรซิลเลียน ฆาตกรจึงวางแผนใช้โอกาสที่ทุกคนมารวมตัวกัน ฆ่าคุณหญิงเพื่อโยนความผิดให้อีกคน แต่สุดท้ายแผนการก็ไม่สำเร็จ ฆาตกรถูกจับ

ตัวละครที่ถูกใส่ร้ายรอดพ้นจากความผิดที่เขาไม่ได้ก่อ เจอร์ราร์ด เวอร์เนอร์ ไม่ได้เปลี่ยนตอนจบ ยังคงดำเนินเรื่องตามแบบต้นฉบับ เพื่อไม่ให้จุดประสงค์แท้จริงของผู้ประพันธ์สูญหายไป

2. เทคนิคและวิธีการของภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์

จากการศึกษาพบว่าภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์ ได้แปลบทละครตามการแปลของเจอร์ราร์ด เวอร์เนอร์ ให้เป็นภาษาไทย ยังคงตัวละครที่มีบทบาทในโครงเรื่องหลักไว้โดยตรง ประกอบด้วย

คุณหญิงเทรสลีเลียน (Lady Tressilian)	เจ้าของคฤหาสน์นางนวล
เคย์ สเตรนจ์ (Kay Strange)	ภรรยาใหม่ของเนวิล เอาแต่ใจ อารมณ์ร้อน
แมรี อัลดิน (Mary Aldin)	สาวใช้ของคุณหญิงเทรสลีเลียน เป็นคนไม่มั่นใจในตัวเอง
เนวิล สเตรนจ์ (Nevile Strange)	ชายหนุ่มผู้ชักนำภรรยาทั้งสองมาที่คฤหาสน์
ออเดรย์ สเตรนจ์ (Audrey Strange)	ภรรยาเก่าของเนวิล เป็นผู้หญิงเรียบร้อยอ่อนโยน
เท็ด ลาติเมอร์ (Ted Latimer)	หนุ่มเจ้าเสน่ห์ เพื่อนชาย คนหนึ่งของเคย์
ผู้กำกับการแบตเทิล (Superintendent Battle)	เจ้าพนักงานแผนกสืบสวนคดีอาชญากรรมนครบาล
สารวัตรลีช (Inspector James Leach)	หลานชายของแบตเทิล
เจ้าหน้าที่เบนสัน (Constable Benson)	เจ้าหน้าที่ตำรวจ
โทมัส รอยด์ (Thomas Royde)	ชายเย็บขริมผู้ชอบอ่านนิยายฆาตกรรม
มิสเตอร์แมทธิว ทรีฟส์ (Mr. Matthew Treves)	ชายสูงวัยเพื่อนของคุณหญิง เป็นทนายเก่า

ตัวละครสองตัวสุดท้าย โทมัส รอยด์ (Thomas Royde) และ มิสเตอร์ทรีฟส์ (Mr. Treves) ภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์ ได้ทำการดัดแปลงเพศสภาพของตัวละครจากชายเป็นหญิง ตัวชี้วัดความเป็นไปได้ในการดัดแปลงตัวละครไม่ให้กระทบกับแก่นเรื่องของภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์ คือ วิเคราะห์จากความสัมพันธ์เชิงคู่สาวของตัวละครหลักทั้งเจ็ดตัวที่มีความเกี่ยวข้องกับคุณหญิง เนื่องจากตัวละครหลักมีแรงขับเคลื่อนจากปัญหาเรื่องของความรักในเชิงคู่สาวและตัวละครที่เกี่ยวข้องก็มีแรงขับเคลื่อนสถานการณ์ให้ดำเนินต่อจากความสัมพันธ์ในเชิงคู่สาวเช่นกัน จึงเป็นเหตุผลให้ภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์ เลือกตัดตัวละครที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงคู่สาวออก (ภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์, สัมภาษณ์, 2561)

เมื่อเลือกตัดตัวละครออกแล้วจะเหลือตัวละครจำนวนสามตัวละคร ได้แก่ แมรี อัลดิน (Mary Aldin) โทมัส รอยด์ (Thomas Royde) และ มิสเตอร์ทรีฟส์ (Mr. Treves) จากตัวละครที่เหลืออยู่นั้น แมรี อัลดิน เพศสภาพเดิมเป็นผู้หญิงอยู่แล้วจึงไม่จำเป็นต้องดัดแปลงอีก ได้ข้อสรุปว่า โทมัส รอยด์ และ มิสเตอร์ทรีฟส์ คือตัวละครที่เหมาะสมกับการดัดแปลงเพศสภาพมากที่สุด

ภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์ เปลี่ยนชื่อตัวละครจากโทมัส รอยด์ (Thomas Royde) เป็น ทามิรา รอยด์ (Tamera Royde) และเปลี่ยนจากมิสเตอร์แมทธิว ทรีฟส์ (Mr. Matthew Treves) เป็น มาร์ธา ทรีฟส์ (Martha Treves) ตัวอย่างที่ปรากฏชัดเจนในบทละคร ทามิรา รอยด์ จากบทละครดัดแปลง เดิมคือ โทมัส รอยด์ เป็นเพื่อนของออคเรย์ ภรรยาเก่าของเนวิล เขาเป็นคนเงียบขรึมชอบอ่านหนังสือฆาตกรรม เขากลับมาเยี่ยมคุณหญิงหลังจากที่ไม่ได้มานานถึงเจ็ดปี เมื่อเกิดการฆาตกรรมคุณหญิงขึ้นเขาก็เป็นผู้ที่กุมความลับของฆาตกรและสามารถช่วยผู้ที่ถูกโยนความผิดให้รอดพ้นจากฆาตกรได้ แต่ในตอนจบของเรื่องเขากลับสารภาพรักออคเรย์และทั้งสองก็รักกัน เมื่อศึกษาจากโครงเรื่องแล้วพบว่า ตัวละครโทมัส รอยด์ นอกจากเป็นผู้ที่กุมความลับของฆาตกรและได้ครองรักกับออคเรย์ในตอนจบแล้วก็ไม่มีบทบาทเพิ่มเติมอีกและผู้ประพันธ์ไม่ได้ปูเรื่องให้ความสัมพันธ์ของโทมัสกับออคเรย์ให้มีความสัมพันธ์ในเชิงชู้สาวอย่างชัดเจนตั้งแต่เริ่มเรื่องมีเพียงตอนจบเรื่องเท่านั้น ทำให้คุณเด่น เลือกดัดแปลงตัวละครโทมัส รอยด์ ให้เป็นผู้หญิง ด้วยบทบาทของตัวละครนี้ ถ้าเปลี่ยนเพศสภาพเป็นผู้หญิงก็จะเป็นเหมือนเพื่อนสาวคนสนิท และไม่ได้ขัดแย้งกับโครงเรื่องของผู้ประพันธ์ในด้านอื่นๆเลย เนื่องจากตัวละครยังคงดำเนินบทบาทตามเดิมแค่เปลี่ยนเพศของตัวละครเพียงเท่านั้น อีกตัวอย่างที่ปรากฏชัดเจนในบทละคร มาร์ธา ทรีฟส์ จากบทละครดัดแปลง เดิมคือ มิสเตอร์ทรีฟส์ นายที่เป็นเพื่อนของคุณหญิง เข้ามาพักในคฤหาสน์ของคุณหญิง อยู่ในเหตุการณ์ตลอดจนถึงช่วงเวลาฆาตกรรม มีบทบาทคลี่คลายเรื่องราวช่วยตำรวจสืบความจริงเพื่อเปิดโปงฆาตกร เนื่องจากอาชีพของตัวละครที่เป็นนาย ทำให้คำพูดน่าเชื่อถือเหมาะสมกับตอนที่ทำการเปิดโปงความจริง เมื่อศึกษาจากโครงเรื่องแล้วพบว่าตัวละคร มิสเตอร์ทรีฟส์ ไม่ได้มีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวกับตัวละครตัวไหน ทั้งนี้ จากการค้นคว้าข้อมูลของคุณเด่นพบว่าในปี ค.ศ. 1956 มีนายที่เป็นผู้หญิงในประเทศอังกฤษแล้ว ทำให้ไม่มีข้อขัดแย้งในการดัดแปลงเพศสภาพของตัวละคร

เนื่องจากตัวละครที่คัดเลือกมาดัดแปลงเพศสภาพเป็นผู้ชาย จึงทำให้ต้องเปลี่ยนชื่อตัวละครเพื่อให้สอดคล้องกับเพศสภาพที่จะดัดแปลง ภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์มีวิธีการเปลี่ยนชื่อตัวละครโดยใช้หลักการคล้ายกับการตั้งชื่อตัวละครในกรณีที่ภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์ ประพันธ์บทละครเอง คือ ชื่อตัวละครอาจไม่จำเป็นต้องมีความหมายเชิงนามธรรมหรือเป็นสัญลักษณ์ต่อตัวเรื่อง แต่หากผู้ประพันธ์คิดชื่อขึ้นมาเพื่อให้มีความหมายแล้ว ภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์ ในฐานะผู้ดัดแปลงจึงต้องดัดแปลงโดยคงความหมายไว้เช่นเดิม

ตัวละครที่เหมาะสมกับการดัดแปลงเพศสภาพมากที่สุด คือ โทมัส รอยด์ และ มิสเตอร์ทรีฟส์ ดังนั้นภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์ จึงต้องหาความหมายของชื่อทั้งสองเป็นอันดับแรก โทมัส เป็นชื่อที่แปลว่า “แฝด” และเป็นชื่อของสาวกคนหนึ่งของพระเยซู ส่วน มิสเตอร์ทรีฟส์ มีชื่อจริงว่า แมทธิว เป็นชื่อที่แปลว่า “ของขวัญจากพระเจ้า” และเป็นชื่อของสาวกอีกคนหนึ่งของพระเยซู จากการพิจารณาความสัมพันธ์ของชื่อตัวละครกับบทบาทของตัวละครต่อเรื่อง ในแง่ความหมายพบว่าชื่อตัวละคร “ไม่ใช่สื่อความหมายเชิงสัญลักษณ์ต่อเส้นเรื่องและสาระสำคัญของเรื่อง” ดังนั้นภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์จึงไม่ดัดแปลงในลักษณะที่คงความหมายต่อเรื่องเอาไว้

เมื่อไม่จำเป็นต้องคงความหมายของชื่อตัวละคร ภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์จึงมีเกณฑ์ในการดัดแปลงดังนี้

1. ชื่อตัวละครจะเปลี่ยนเพศสภาพจากเพศชายเป็นหญิง และชื่อนั้นๆจะต้องมีผู้ใช้แล้ว ในช่วงปี ค.ศ.1950

2. เมื่อไม่จำเป็นต้องคงความหมายไว้ ชื่อตัวละครทั้งสองจะเป็นอะไรก็ได้ โดยพยายามใช้ชื่อให้อักษรในชื่อใกล้เคียงกับชื่อเก่าของตัวละครที่สุด

ชื่อที่ดัดแปลงใหม่คือ โทมัส เป็น ทามิรา (คงเสียง ท. และ ม.) และ แมททิว เป็น มาร์ธา (คงเสียง ท. และ ม.) ซึ่งชื่อ ทามิรา จากการศึกษาชื่อที่มีความนิยม ชื่อผู้หญิงที่มีใช้แพร่หลายตั้งแต่ปี ค.ศ. 1950-1960 คือชื่อ ทามิราและใช้มากในช่วงครึ่งหลังของทศวรรษ 50's ด้วย ส่วนชื่อ มาร์ธา เป็นชื่อที่เพิ่งได้รับความนิยมในช่วงหลัง แต่ก็มีผู้ใช้ชื่อนี้อยู่และมีเสียงอักษรที่ใกล้เคียงกับชื่อแมททิว ที่สุดจึงเลือกเป็นชื่อนี้ (ภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์, สัมภาษณ์, 2562)

ผลสรุปได้ว่าตัวละครที่มีบทบาทในโครงเรื่องหลักโดยตรง ในบทแปลเป็นภาษาไทยซึ่งดัดแปลงเพศสภาพตัวละครบางตัวละครโดย ภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์ ประกอบด้วย

คุณหญิงเทรสลีเลียน (Lady Tressilian)	เจ้าของคฤหาสน์นางนวล
เคย์ สเตรนจ์ (Kay Strange)	ภรรยาใหม่ของเนวิล เอาแต่ใจ อารมณ์ร้อน
แมรี อัลดิน (Mary Aldin)	สาวใช้ของคุณหญิงเทรสลีเลียน เป็นคนไม่มั่นใจในตัวเอง
เนวิล สเตรนจ์ (Nevile Strange)	ชายหนุ่มผู้ชักนำภรรยาทั้งสองมาที่คฤหาสน์
ออเดรย์ สเตรนจ์ (Audrey Strange)	ภรรยาเก่าของเนวิล เป็นผู้หญิงเรียบร้อยอ่อนโยน
เท็ด ลาติเมอร์ (Ted Latimer)	หนุ่มเจ้าเสน่ห์ เพื่อนชาย คนหนึ่งของเคย์
ผู้กำกับแบตเทิล (Superintendent Battle)	เจ้าพนักงานแผนกสืบสวนคดีอาชญากรรมนครบาล
สารวัตรลีช (Inspector James Leach)	หลานชายของแบตเทิล
เจ้าหน้าที่เบนสัน (Constable Benson)	เจ้าหน้าที่ตำรวจ
ทามิรา รอยด์ (Tamera Royde)	สาวเสียบขีมิ้นผู้ชอบอ่านนิยายฆาตกรรม
มาร์ธา ทรีฟส์ (Martha Treves)	หญิงสูงวัยเพื่อนของคุณหญิง เป็นทนายเก่า

การดัดแปลงเพศสภาพของตัวละคร ทามิรา รอยด์ (Tamera Royde) และ มาร์ธา ทรีฟส์ (Martha Treves) ส่งผลต่อความสัมพันธ์กับตัวละครเดิมที่ไม่ได้ดัดแปลงเพศสภาพให้เปลี่ยนไป อาทิ เดิมตัวละคร โทมัส รอยด์ ในตอนแรกเขาเป็นเพื่อนของออเดรย์แต่เขาแอบชอบเธออยู่ เมื่อฆาตกรถูกจับ เขาจึงสารภาพว่าชอบเธอและทั้งสองก็ได้รักกันในตอนจบของเรื่อง แต่เมื่อดัดแปลงเพศสภาพของตัวละครแล้วทำให้ตัวละคร ทามิรา รอยด์ กลายเป็นเพื่อนสาวที่เป็นห่วงเป็นใยออเดรย์มากเป็นพิเศษและด้วยเพศสภาพที่เป็นเพศเดียวกันแล้ว จะทำให้ผู้ชมอาจสงสัยได้ว่า ทำไมตัวละครทั้งสองนี้มีความห่วงใย สนับสนุนกันมากเป็นพิเศษและส่งผลกระทบต่อตอนจบของเรื่องให้กลายเป็นผู้หญิงสองคนมองหน้า หัวเราะและกอดกัน หลังจากที่ฆาตกรถูกจับแล้ว ความสัมพันธ์เช่นนี้อาจทำให้ผู้ชมสงสัยได้ว่าทั้งสองตัวละครนี้เป็นตัวละครรักร่วมเพศหรือไม่ ซึ่งผู้ดัดแปลงไม่ได้เฉลยต่อแต่ให้ผู้ชมคิดต่อไปเอง

และเดิมตัวละคร มิสเตอร์ทรีฟส์ เป็นนายที่เป็นเพื่อนกับสามีของคุณหญิงเทรสลีย์น เพราะสามีคุณหญิงเป็นผู้พิพากษาจึงทำให้รู้จักกับมิสเตอร์ทรีฟส์ แต่เมื่อตัดแปลงเพศสภาพของตัวละครแล้วทำให้ตัวละคร มาร์ธา ทรีฟส์ ต้องเปลี่ยนความสัมพันธ์กลายเป็นเพื่อนของคุณหญิงเทรสลีย์นแทนสามีของคุณหญิง ส่งผลให้การกระทำหรือความสัมพันธ์ของตัวละครสองตัวนี้สนิทสนมกันมากกว่าตัวละครเดิม ทั้งนี้ยังส่งผลต่อลักษณะของตัวละครทั้งลักษณะภายนอกและลักษณะภายใน อาทิ รูปร่าง สีผม สีตา สีผิว ที่ต้องเปลี่ยนหลังจากตัดแปลงเพศสภาพแล้ว ยังรวมถึงความคิด การกระทำ คำพูด ที่ส่งผลถึงการกระทำต่างๆ เนื่องจากความแตกต่างกันของผู้ชายและผู้หญิง

อภิปรายผล

ผลการศึกษาเทคนิคและวิธีการตัดแปลงตัวละครจากเจอร์ราร์ด เวอร์เนอร์ และ ภาณูวัฒน์ อินทวัฒน์ สรุปได้ดังนี้จำนวนตัวละครทั้งหมดหลังจากการตัดแปลงโดยเจอร์ราร์ด เวอร์เนอร์ มีทั้งสิ้น 11 ตัวละคร ได้แก่ คุณหญิงเทรสลีย์น (Lady Tressilian) เคย์ สแตรงจ์ (Kay Strange) แมรี อัลดิน (Mary Aldin) เนวิล สแตรงจ์ (Nevile Strange) ออเดรย์ สแตรงจ์ (Audrey Strange) เท็ด ลาทิเมอร์ (Ted Latimer) ผู้กำกับการแบตเทิล (Superintendent Battle) สารวัตรลีช (Inspector James Leach) เจ้าหน้าที่เบนสัน (Constable Benson) โทมัส รอยด์ (Thomas Royde) มิสเตอร์แมทธิว ทรีฟส์ (Mr. Matthew Treves)

ตัวละครที่ภาณูวัฒน์ อินทวัฒน์ แปลตามการตัดแปลงของเจอร์ราร์ด เวอร์เนอร์ โดยยังคงเพศสภาพเดิม มีทั้งสิ้น 9 ตัวละคร ได้แก่ คุณหญิงเทรสลีย์น (Lady Tressilian) เคย์ สแตรงจ์ (Kay Strange) แมรี อัลดิน (Mary Aldin) เนวิล สแตรงจ์ (Nevile Strange) ออเดรย์ สแตรงจ์ (Audrey Strange) เท็ด ลาทิเมอร์ (Ted Latimer) ผู้กำกับการแบตเทิล (Superintendent Battle) สารวัตรลีช (Inspector James Leach) เจ้าหน้าที่เบนสัน (Constable Benson) และตัวละครที่ตัดแปลงจากการตัดแปลงของเจอร์ราร์ด เวอร์เนอร์ โดยตัดแปลงเพศสภาพของตัวละครจากผู้ชายเป็นผู้หญิง มีทั้งสิ้น 2 ตัวละคร ได้แก่ โทมัส รอยด์ (Thomas Royde) ตัดแปลงเพศสภาพจากผู้ชายเป็นผู้หญิง เปลี่ยนชื่อเป็น ทามิรา รอยด์ (Tamera Royde) และ มิสเตอร์แมทธิว ทรีฟส์ (Mr. Matthew Treves) ตัดแปลงเพศสภาพจากผู้ชายเป็นผู้หญิง เปลี่ยนชื่อเป็น มาร์ธา ทรีฟส์ (Martha Treves)

การตัดแปลงเพศสภาพของตัวละคร ทามิรา รอยด์ (Tamera Royde) และ มาร์ธา ทรีฟส์ (Martha Treves) ส่งผลให้ลักษณะทั้งภายนอกและภายในของตัวละครเปลี่ยนไปเนื่องจากความแตกต่างกันของผู้ชายและผู้หญิง ทั้งสรีระและความคิด และทำให้ความสัมพันธ์กับตัวละครเดิมที่ไม่ได้ตัดแปลงเพศสภาพเปลี่ยนไป ส่งผลให้ตอนจบของเรื่องมีความคลุมเครือ เพื่อให้ผู้ชมสรุปตอนจบตามความเข้าใจของตนเอง แสดงให้เห็นว่าการตัดแปลงตัวละครต้องคำนึงถึงบทบาทของตัวละครไม่ให้กระทบกับแก่นเรื่องเดิมหรือทำให้แก่นเรื่องเดิมเปลี่ยนไป เพื่อให้สารที่ผู้ประพันธ์ต้องการจะสื่อยังคงอยู่คงเดิม ทั้งนี้การตัดแปลงตัวละครย่อมส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบอื่น ทำให้ผู้ตัดแปลงต้องพิจารณาความเหมาะสมและสอดคล้องกันของแต่ละองค์ประกอบ (ณัฐภรณ์ รัตนชัยวงศ์, 2561, น.81)

สรุปได้เป็นตารางแจกแจงรายละเอียดการตัดแปลงตัวละครจากเจอร์ราร์ด เวย์เนอร์ และ ภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์ เพื่อนำไปพัฒนาต่อในโครงการศิลปนิพนธ์ ดังนี้

รายชื่อตัวละครจากวรรณกรรมต้นฉบับ	ตัวละครตัดแปลงโดย เจอร์ราร์ด เวย์เนอร์	ตัวละครตัดแปลงโดย ภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์
1.คุณหญิงเทรสลีเลียน (Lady Tressilian)	คงเดิม	คงเดิม
2.เคย์ สเตรงจ์ (Kay Strange)	คงเดิม	คงเดิม
3.แมรี อัลดิน (Mary Aldin)	คงเดิม	คงเดิม
4.เนวิล สเตรงจ์ (Nevile Strange)	คงเดิม	คงเดิม
5.ออเดรย์ สเตรงจ์ (Audrey Strange)	คงเดิม	คงเดิม
6.เท็ด ลาติเมอร์ (Ted Latimer)	คงเดิม	คงเดิม
7.ผู้กำกับการ แบตเทิล (Superintendent Battle)	คงเดิม	คงเดิม
8.สารวัตร ลีช (Inspector James Leach)	คงเดิม	คงเดิม
9.เจ้าหน้าที่เบนสัน (Constable Benson)	คงเดิม	คงเดิม
10.โทมัส รอยด์ (Thomas Royde)	คงเดิม	ตัดแปลงเพศสภาพจากชายเป็นหญิงและเปลี่ยนชื่อเป็น ทามิรา รอยด์ (Tamera Royde)
11. มิสเตอร์แมทธิว ทรีฟส์ (Mr. Matthew Treves)	ตัดแปลงให้มีบทบาทเพิ่มขึ้นจากบทบาทของแองกัส แมกเวิร์ตเตอร์ (Angus Macwhirter)	ตัดแปลงเพศสภาพจากชายเป็นหญิงและเปลี่ยนชื่อเป็น มาร์ธา ทรีฟส์ (Martha Treves)
12.แองกัส แมกเวิร์ตเตอร์ (Angus Macwhirter)	ตัดออก	-
13.อัลเลน เดรค (Allen Drake)	ตัดออก	-
14.เจน บาร์เร็ตต์ (Jane Barrett)	ตัดออกแต่มีการกล่าวถึง	-
15.หมอเลเซนบี้ (Dr. Lazenby)	ตัดออกแต่มีการกล่าวถึง	-
16.แมรี แบทเทิล (Mary Battle)	ตัดออก	-
17.ซิลเวีย แบทเทิล (Sylvia Battle)	ตัดออก	-
18.สารวัตรสอบสวนคอนสเทเบิล (Inspector Constable)	ตัดออกแต่มีการกล่าวถึง	-

19.สิบตำรวจเอกเพงเกลลี (Constable Penggali)	ตัดออกแต่มีการกล่าวถึง	-
20.จ่าพอลล็อก (Sergeant Paullock)	ตัดออกแต่มีการกล่าวถึง	-
21.เอเดรียน รอยด์ (Adrian Royde)	ตัดออกแต่มีการกล่าวถึง	-
22.บรรดาทนาย	ตัดออก	-

ตารางการดัดแปลงตัวละคร

ที่มา : ผู้วิจัย

สรุปผลการวิจัยกระบวนการดัดแปลงตัวละครเวทีเรื่อง “ แพนสังหาร ” (Towards Zero) เพื่อดัดแปลงตัวละครให้มีเพศสภาพตรงตามผู้สอบจบนักแสดงในโครงการศิลปนิพนธ์เท่านั้น เนื่องจากจำนวนนักศึกษาหญิง มากกว่านักศึกษาชาย นำไปสู่การจัดแสดงละครเวทีเนื่องในโครงการศิลปนิพนธ์ประจำปี พ.ศ. 2562 ผลที่ได้รับสามารถนำมาใช้คัดเลือกนักแสดงในการสอบจบนักแสดงได้ตรงตามข้อกำหนดเรื่องเพศสภาพของนักศึกษาในชั้นการศึกษา ข้อเสนอแนะ เนื่องจากบางตัวละครที่ถูกดัดแปลงเพศสภาพจากผู้ชายเป็นผู้หญิง ทำให้อรรถรสของละครเปลี่ยนไปจากเดิม ถ้าหากจำนวนนักแสดงมีเพศสภาพพร้อมตรงตามบทรดเดิมอาจจะส่งผลให้ละครมีอรรถรสเหมือนต้นฉบับและสมเหตุสมผล ตามจุดประสงค์ของผู้ประพันธ์ อย่างไรก็ตาม บทประพันธ์ของอากาธา คริสตี้ ยังคงมีความน่าสนใจและถูกดัดแปลงไปเป็นละครเวลาหลายต่อหลายเรื่อง อีกทั้งยังมีการแสดงอยู่จนถึงปัจจุบัน นั้นเป็นแรงบันดาลใจให้แก่ผู้ที่สนใจละครเวทีแนวอาชญากรรม ต้องหยิบยกบทรดเวทีของอากาธา คริสตี้ มาจัดแสดงอยู่เสมอ เพราะเป็นบทประพันธ์ที่สะท้อนแง่มุมต่างๆ ในชีวิตที่ผู้คนมักมองข้ามและหลงลืมสิ่งเหล่านั้นไป บทประพันธ์ของอากาธา คริสตี้ สะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของชีวิตผ่านตัวหนังสือ ผ่านตัวละคร ชี้ให้เห็นว่าผลงานของ อากาธา คริสตี้ ไม่ว่าจะ เป็นในอดีตหรือปัจจุบัน ยังคงได้รับความนิยมอยู่เช่นเดิม

เอกสารอ้างอิง

ชุติมา มณีวัฒนา. (2550). เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการกำกับการแสดง 1. กรุงเทพมหานคร : คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

ณัฐภรณ์ รัตนชัยวงศ์. (2557). เอกสารประกอบการสอนเรื่อง การสร้างสรรค์บทละคร. กรุงเทพมหานคร : คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

_____. (2559). ความรู้เบื้องต้นสำหรับการเขียนบทละครเวที บทที่ 1. กรุงเทพมหานคร : คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

_____. (2559). เอกสารประกอบการสอนวิชาการเขียนบทละครเวที. กรุงเทพมหานคร : คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

_____. (2561). กลวิธีของอกาธา คริสตี้ในการดัดแปลงวรรณกรรมแนวอาชญากรรมสู่บทละครเวที.วารสารศิลป์

ปริทัศน์, ปีที่ 6 (ฉบับพิเศษ), หน้า 73-81.

นพมาศ แวหวงส์. (2550). ปริทัศน์ศิลปการละคร. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

ภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์ [டன்]. (17 พฤศจิกายน 2561). สัมภาษณ์โดย อภิสรา ยุทธโรจน์ . กรุงเทพฯ.

ภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์ [டன்]. (19 กุมภาพันธ์ 2562). สัมภาษณ์โดย อภิสรา ยุทธโรจน์ . กรุงเทพฯ.

วนศักดิ์ ผดุงเศรษฐกิจ. (2558). เอกสารประกอบการสอนวิชาปริทัศน์ศิลปะการแสดง บทที่ 1. กรุงเทพมหานคร : คณะศิลปกรรม

ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

อกาธา คริสตี้. (2550). แผนสังหาร (แปลจาก Towards Zero โดยปรีชา ดวงตา). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สร้างสรรค์

บุ๊คส์.

_____. (2561). แผนสังหาร (แปลจาก Towards Zero โดยภาณุวัฒน์ อินทวัฒน์). กรุงเทพมหานคร.

Agatha Christie. (1956). Towards Zero (Gerald Verner, Trans). London : Samuel French.

Agathachristie. (2010). Towards Zero. สืบค้นเมื่อ 9 กุมภาพันธ์, 2562 จาก

<https://www.agathachristie.com/stories/towards-zero>.